

Kurtalan Ekspres

– Sami Biber · 15 Eylül 2019

KURTALAN EKSPRES

Hızlı trenler henüz hayatımıza girmemişti ve Doğuya, Güneydoğu'ya gidecek tüm yolcu trenlerinin ilk kalkış yeri de son varış yeri de Haydarpaşa Tren Garıydı. İşte o yıllarda...

“Bela geliyorum demez.” Derlerdi de pek aldırış etmezdim. Meğer ne kadar doğruymuş.

Evet, önceden hiç bir uyarıda bulunmadan, bana en ufak bir kendimi koruma imkanı vermeden geldi ve tam da yanımda oturuverdi.

Yol ücretini ödemek için çantasını açtı ve içinde para cüzdanını aramaya başladı. Cep telefonu, tarak, ayna, fon dö ten, ruj, oje, aseton, ıslak mendil, kağıt peçete, çengelli iğneler, bir adet tarak, elbise fırçası, bankamatik kartı, bir adet falçata ve adını bilmediğim daha bir çok ıvır zıvırını kucağına döktükten sonra nihayet para cüzdanına ulaşabildi. Bir beş liralık banknot çıkarıp elden ele şoföre uzatırken bir taraftan da saydığım tüm malzemeyi tekrar çantasına koydu. Maalesef para cüzdanı da dahil...

Minibüs şoförü paranın üstünü elden ele geri gönderince o işkence aletleri dolu çanta yeniden açıldı. Tüm o malzemeler tekrar kucağa taşındı. Nihayet para cüzdanı bulundu ve para üstü cüzdana yerleştirildikten sonra cep telefonu hariç tüm ıvır zıvır tekrar çantaya konulup çanta kucağa alındı.

İçimden bir “Oh ” çekerken o “Oh” için çok erken davrandığımı nereden bilirdim?

Meğer çilem daha yeni başlıyormuş.

Cep telefonunu eline aldı. Konuşma düğmesine basarak karşı tarafın cevap vermesini bekledi. Beklediğini alamayınca da olan bana oldu tabii ki? Önce hafifçe dokundu. Benden tepki gelmeyince sol bacağı ile dizime biraz daha sertçe bir dürtüklemeye bulundu. Ben yine seslenmeyince bu sefer dirseği geçirdi resmen. Mecburdum artık ona bakmaya.

-Açmıyor... Görüyor musun açmıyor?

-Afedersiniz açılmayan ne?

-Telefonu açmıyor it.

-Efendim eğitilmiş bir köpeğiniz var ve o telefona cevap vermiyor mu?

-Ay ne diyorsun sen be! İsmail diyorum. Telefonu açmıyor?

-İsmail kim efendim?

-Kim olacak benimki. Namussuz pezevenk telefonu açmıyor.

-Hımmm... İsmail beyefendi pezevenklik san'atı ile mi iştiğal ediyor efendim?

-Ayol sen biçim konuşuyorsun öyle. Ben hiç bişi anlamıyorum. İşgal, mişgal o da ne öyle?

"Ey Allahım sabah sabah banyomu da yapmıştım. Nereden geldi şimdi bu bela?"

Biraz sonra tekrar denedi konuşmayı. Ama artık telefonun hangi tuşuna dokunduysa ses tüm minübüse yayılmaya başladı. " Anlamazsın anlamazssssıııınnn, kadere de inanmazssssıııınn" diye başlayan bir şarkıyı uzun uzun dinledik tüm minibüs ahalisi olarak ve nihayet İsmail açtı telefonu.

-Aloooo

-Oh nihayet. İsmail aşkım sen misin?

-Bir dakika bekle gidip aynaya bakayım ben miyim yoksa başkası mı? Bekle ama bir yere ayrılma tamam mı Birsucuğum.

Kafam karıştı. İsmail, bir sucuktan mı bahsediyordu? Yoksa Birsu , "cuğum" eki mi almıştı? Neyse ikisi de uyardı bu hatuna.

İnanmayacaksınız ama Birsu, resmen bekledi İsmail'i

-Evet benmişim. Buyur seni dinliyorum.

-Telefonu niçin geç açtın bakayım sen?

-Ya yeni geldiydim eve. Daha beş on dakika olmuştu uykuya geçeli.

-Kim bilir hangi kaltakla fındırdedin sabaha kadar?

-Yahu biliyorsun güvenlik görevlisiyim ben. Gece vardiyasıındaydım.

-Siz erkek milleti değil misiniz? Hep bir yalanınız vardır mutlaka.

-Birsu...Bak böyle konuşursan ben telefonu kapar yatmaya çekilirim.

-Aman tamam tamam kızma. Kahvaltı yaptın mı?

-Ne kahvaltısı kızım ya. Uykusuzluktan geberiyorum.

-Bak ne diyecem. Sana bir kek tarifi vereyim hemen beş dakikada oluyor. Malzemeleri sayıyorum. Bir paket un, beş tane yumurta, bir ka,

-Yav ne keki sabah sabah?

-Kabartma tozu, bir paket vanilya, Bir bardak sı,

-Yav tamam. Kek mek istemiyorummmmm.

-Bir bardak sıvı yağ, bir bardak yoğurt, bir limon,

-O limon gözüne girsin e mi.

-Hayvan. Ben senin iyiliğini düşünüyorum.

-Benim iyiliğimi düşünüyorsan bırak da uyuyayım.

-İsmiiiiiii beni seviyor musun.

-Evet seviyorum.

-Ne kadar?

-Ananın...Yani annenin seni sevdiği kadar.

-İsmiiiiiii

-Ne var Birsu ne var?

-Ben de seni çok seviyorum. Hem Ay lav yu, hem de ih libe dih.Vallahi de billahi de. İki gözüm önüme aksın ki.

-Tamam canım. Şimdi müsaade et biraz yatayım ha?

-İsmiiiiiii bak sana ne anlatacağım. Ama bak ölümü öp sonuna kadar dinleyeceksin tamam mı?

-Tamam tamam ama lütfen kısa kes.

Birsu sanırım en az on kez seyrettiği " Aşk Tesadüfleri Sever" filminin tamamını en ufak ayrıntısına kadar anlattı.

Kadıköy'den kalkmış olan minibüsümüzün Gebze'ye varmasına az kalmıştı. Film anlatımı bittikten sonra Birsu yine devam etti.

-Canımmmm. Öğleden sonra seninle Pendik ... Kafede buluşalım mı?

-Ya tamam buluşalım da ben orayı bilmiyorum. Nasıl gelineceğini, yolları bilmiyorum. Sen tarif edebilir misin?

Birsu " Hay Allah'ım be. Şimdi bu ayıya nasıl tarif edeceğim ... kafeyi?" deyince kendi kendime " Oğlum Sami işte şimdi intkam saati geldi." dedim.

-Hamfendi ben orayı çok iyi biliyorum. Sen arkadaşına söyle "Burada bir abi var o sana tarif edecek" diye ve telefonu bana ver. Ben ona tarif ederim.

-Aşkiiiiiiii...Duydun mu? Burada bir abi var. O kafeyi çok iyi biliyor. Yolları da biliyor. O sana tarif edecek iyi dinle.

O işkence aleti telefon artık benim ellerimdeydi. Başladım konuşmaya.

-İsmailciğim şimdi sen neredesin?

-Aksaray'dayım abi.

-Oradan Eminönü ve Eminönü'den Haydarpaşa'ya kadar gelebilirsin değil mi?

-Gelirim abi.

-Çok güzel. Haydarpaşa'ya gelince doğru tren garına gir. Kurtalan Ekspres'e bir bilet al. Kurtalan'a varıncaya kadar trenden inme. Kurtalan'a varınca trenden in. Sor soruştur bir cami bul. Abdest al. İki

rekat şükür namazı kıl. Bu arada bana da bol bol dua etmeyi unutma. Ondan sonra orada kime sorsan sana Pendik ... kafeyi gösterir. Anladın mı koçum?

-Çok iyi anladım abi.

-O zaman artık gereğini yaparsın.

-Hiç şüphelen olmasın abi.

-Haydi Allah'a emanet ol .

Telefonu Birsu'ya uzattım.

-Anlattım. Anladı. Telefonunun şarjı bitti sanırım kapattı.

-Abi Pendik taraflarında Kurtalan diye bir yer yok ama.

Yolculardan biri atıldı.

-Kurtköy var.

-İyi de Kurtköy bizim Pendik'teki kafeye çok uzak.

"Merak etme İsmail bulur." O anladı dedim.

Çok şükür Gebze'ye gelmiştik.